

[Kalnæs]

det indtryk efter det, jeg har sagt, at vi var skeptiske over for naturgasprojektet og for brugen af naturgassen, og da vil det være vigtigt for mig at få slået fast, at vi er meget store tilhængere af, at man bruger naturgas. Vi mener, at det, at vi får naturgassen til brug i Danmark, simpelt hen er noget af det vigtigste, der er sket her inden for de sidste år. Vi synes heller ikke, der er noget som helst mærkeligt i, når man tog en beslutning i 1979 om en varmforsyningslov og et sådant naturgasprojekt, at man så 3 år efter, hvor der vitterlig er sket så meget, som der er, må ændre lidt ved noget af det og justere både projektet og loven. Det er yderst naturligt, og det, vi gerne vil med dette lovforslag, er også at gøre naturgasprojektet stærkere og bedre.

Vi vil gerne have, at man ved at tage mere hensyn til, hvad folk mener lokalt, kan komme til at udforme naturgasprojektet i overensstemmelse med folks og ikke mod folks vilje. Det er en vigtig ting. Vi tror, det er meget vigtigt, at folk arbejder med på det, at de får tryk over for naturgasprojektet; det er vigtigt, for at det kan fungere. Uden det bliver der modstand mod det, og så mislykkes det.

Med hensyn til, om man kan bruge lovforslaget, som det ligger, og om det er en dårlig udformning, nævnte energiministeren, at der kunne være tale om, at mindre grupper kunne blive ved med at påstå, at det var en ulovlig forvaltningsakt – sådan tror jeg ministeren udtrykte det. Men her vil jeg gøre opmærksom på, at det, der står i forslaget, er jo, at det er kommunerne, der tager beslutningerne, og derfor er det dem, man må tage hensyn til. Er der noget, der skal rettes dér, må vi bare rette det, for det er klart, at vi ikke har andre beslutningstagende organer end kommunerne, altså mere nære, om man så må sige, og derfor må vi tage hensyn til dem.

Der står i bemærkningerne, at man også bør se på, hvad folk i landsbysamfund inden for kommunerne siger. Det mener jeg også godt man kan gøre, men der er ikke sagt andet, end at man bør lytte til, hvad de siger. Det er stadig væk kommunerne, kompetencen ligger hos, og jeg har ikke set nogen mulighed for at lægge den andre steder. Jeg mener ikke, der er det problem, men ellers må vi jo tage det op.

Energiministeren var inde på det med rationel energiplanlægning, og at den var nødvendig for at kunne gennemføre en god udnyttelse af vedvarende energi. Det er rigtigt, at man skal have den rationelle energiplanlægning, men den tror jeg også man får lokalt. Det er ikke min opfattelse, at det kun er i ministeriet, man kan lave rationel energiplanlægning. Jeg tror i allerhøjeste grad, at forudsætningen for, at det kan blive rationelt, er, at man har de folk med sig, som ude omkring arbejder med vedvarende energi. Der er også andre ordførere, der har været inde på dette, at de skulle være med, ellers lykkes det ikke.

Ministeren sagde til sidst om halmen, at det var vist også et fossilt brændsel. Jeg må nu sige, at det opfatter jeg det ikke som, og det tror jeg heller ikke der er mange andre der gør. Det har været inde i regeringens lovgivning om vedvarende energi tidligere, og jeg vil også betragte det som en af de vedvarende energikilder. Det er noget, der kommer jævnt hen hvert år. Det er ikke et fossilt lager, som vi bruger af hen ad vejen.

Energiministeren (Poul Nielson):

Det er såmænd ikke noget omfangsrigt, jeg har at føje til det, der er sagt allerede. Jeg synes, at det, som hr. Kalnæs og fru Lone Dybkjær har sagt om at få befolkningen, forbrugerne, med på det, der foregår, i stedet for mod det, der foregår, er fuldstændig indlysende rigtigt. Der er imidlertid næppe tvivl om, at hele den store strukturforandring, der er tale om, hvor vi er nødt til at lægge så store milliardinvesteringer frem og vi er nødt til at sikre en vis fasthed over forløbet af tingene, kan give og giver anledning til diskussioner, som igen præger hele den baggrund, som forbrugerne ser disse forandringer på, og det kan man sige er vanskeligt at undgå. Men ellers er jeg fuldstændig enig i, at det er helt afgørende vigtigt, at der ikke skabes konfrontationer omkring omlægningerne.

Det, jeg sagde om vedvarende energi, er først og fremmest møntet på – når vi taler om kollektive vedvarende energianlæg – at det er i den forbindelse, varmforsyningslovens planlægningssystem har umiddelbar anvendelse og umiddelbart kan understøtte de investeringsbeslutninger osv., der bliver tale om i en landsby. Hvis ikke man har dette